

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mirosław Major

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2020 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

odwołania **K. N.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 27.02.2020 r., znak (...)

w sprawie **K. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję i zalicza okres zatrudnienia od dnia 24 sierpnia 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r. do stażu pracy odwołującej się.

(-) M. M.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lutego 2020r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 stycznia 2020r., odmówił K. N. zaliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia od 24 sierpnia 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r. W ocenie ZUS przedłożone przez wnioskodawczynię dowody nie mogą spowodować zmiany wysokości kapitału początkowego. Powyższy okres zatrudnienia pozostaje niezaliczony, ponieważ przedłożony środek dowodowy na wykazanie ww. okoliczności zawiera inną datę urodzenia niż widniejąca w pozostałych dokumentach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła K. N., wnosząc o uwzględnienie w wysokości kapitału początkowego spornego okresu zatrudnienia od 24 sierpnia 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r. Odwołująca wskazała, że nie posiada innych dokumentów potwierdzających jej zatrudnienie w (...) Zakładach (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. W ocenie ZUS odwołująca nie wyjaśniła rozbieżności pomiędzy datą urodzenia widniejącą m.in. w numerze PESEL (14.03.1955r.) a datą urodzenia wykazywaną na przedłożonych dokumentach pracowniczych tj. w świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 1974 r., kwestionariuszu osobowym czy życiorysie (13.03.1955r.).

W piśmie z dnia 16 marca 2020 r. (k. 20) odwołująca wskazała, że dostarczyła do organu rentowego kilka dokumentów, z których wynikało jej zatrudnienie w spornym okresie w (...). Zaś sporna data urodzenia wynika prawdopodobnie z

nieczytelnego aktu urodzenia i w związku z tym, w używanym wówczas dowodzie osobistym, powielono datę 13 marca 1955r., zaś kolejne dowody osobiste zawierały już prawidłową datę 14 marca 1955r.

W niniejszej sprawie strony nie wniosły o przeprowadzenie rozprawy, zaś wobec przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym (art. 148¹ k.p.c.).

Sąd ustalił, co następuje:

K. N. (z domu C.) urodziła się (...)

W dniu 6 lutego 2007r. odwołująca wystąpiła do ZUS z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego. W powyższym wniosku, jak i w kwestionariuszu dot. okresów składkowych i nieskładkowych odwołująca jako datę swojego urodzenia wpisała dzień 14 marca 1955r. oraz wymieniła następujące okresy zatrudnienia:

- a) od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r. w (...) Zakładach (...) w G. jako pracownik fizyczny,
- b) od 24 stycznia 1974r. do 14 lutego 1979 r. w (...) Spółdzielni (...) w G. na stanowisku sprzedawcy,
- c) od 15 lutego 1979 r do 31 października 1999 r. w Poczcie Polskiej jako asystent.

W dniu 18 grudnia 2008 r. odwołująca złożyła w organie rentowym kopie następujących dokumentów:

- a) świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974r., w którym wskazano, że K. C., córka S. i R., **urodzona (...)** była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w G. od dnia 24 sierpnia 1973r. do dnia 31 sierpnia 1973r., ostatnio pracowała na stanowisku pracownika fizycznego,
- b) świadectwo pracy z dnia 5 stycznia 2007r., w którym wskazano, że K. C., córka S. i R., **urodzona (...)** była zatrudniona w (...) Spółdzielnia (...) w G. od dnia 24 stycznia 1974r. do dnia 14 lutego 1979r.,
- c) zaświadczenie RP-7 z dnia 10 stycznia 2007 r., w którym wskazano, że K. C. była zatrudniona w (...) Spółdzielnia (...) w G. od dnia 24 stycznia 1974r. do dnia 19 lutego 1979r.,
- d) zaświadczenie RP-7 z dnia 25 stycznia 2007r., w którym wskazano, że K. N., **urodzona (...)** była zatrudniona w Poczta Polska od dnia 15 lutego 1979 r. do dnia 31 października 1999r.,
- e) odpisu skróconego aktu urodzenia syna odwołującej tj. M. N., w którym to dokumencie wskazano, że rodzice ww. to Z. N. oraz K. C. (nazwisko rodowe odwołującej).

Pismem z dnia 2 stycznia 2009 r. ZUS wezwał odwołującą do przedłożenia dokumentu potwierdzającego jej zatrudnienie w okresie od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r. w (...) Zakładach (...) w G., tj. legitymację ubezpieczeniową, „stary” dowód osobisty itp., ponieważ przedłożone świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 1974r. zawiera błędną datę urodzenia.

W odpowiedzi na ww. pismo, K. N. wskazała, iż nie posiada innych dokumentów potwierdzających jej zatrudnienie w okresie od 24.08.1973r. do 31.08.1973r.

Pismem z dnia 2 stycznia 2009r. organ rentowy zwrócił się również do (...) w G. o nadesłanie korekty zaświadczenia RP-7, albowiem przedłożone zaświadczenie ze stycznia 2007r. zawiera m.in. błędną datę urodzenia oraz błędną datę ustania stosunku pracy.

W odpowiedzi na powyższe do organu rentowego wpłynęły następujące dokumenty:

- a) zaświadczenie z dnia 5 maja 2001 r., w którym wskazano, że K. C., córka S., **urodzona (...)**, była zatrudniona w (...) Spółdzielnia (...) w G. od dnia 24 stycznia 1974r. do dnia 14 lutego 1979r.,

b) zaświadczenie Rp-7 z dnia 16 stycznia 2009 r., w którym wskazano, że K. C., **urodzona (...)** była zatrudniona w w (...) Spółdzielnia (...) w G. od dnia 24 stycznia 1974r. do dnia 14 lutego 1979r.

W oparciu o powyższe dokumenty Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 3 lutego 2009 r. decyzję o ustaleniu kapitału początkowego odwołującej. Organ rentowy uwzględnił odwołującej łącznie 21 lat, 6 miesięcy i 28 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 4 miesiące i 12 dni okresów nieskładkowych. Kapitał początkowy ustalony w ww. decyzji wyniósł 117.675,36 zł. Zakład wskazał, iż do ustalenia kapitału początkowego nie uwzględnił okresu od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r., ponieważ środek dowodowy zawiera inną datę urodzenia niż ubezpieczona podała w innych dokumentach. ZUS zaliczył zaś do stażu pracy zatrudnienie K. N. w SPOŁEM.

W dniu 22 grudnia 2014 r. odwołująca złożyła w ZUS kolejny wniosek o ustalenie kapitału początkowego, wnosząc o uwzględnienie spornego okresu zatrudnienia od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1974r.

Odwołująca do ww. wniosku dołączyła kolejne zaświadczenie Rp-7 wystawione przez SPOŁEM w dniu 10 grudnia 2014r., gdzie ponownie wskazano błędną datę urodzenia odwołującej tj. 13 marca 1955r. oraz po raz kolejny kserokopie świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974r. z tytułu zatrudnienia w (...) w G.. Odwołująca złożyła również kserokopie odpisu skróconego jej aktu urodzenia z dnia 30 kwietnia 1962r., w którym jako datę urodzenia K. C., córki S. i R., wskazano słownie „czternastego marca tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego piątego”, zaś zapis liczbowy jest niewyraźny z uwagi na dokonane poprawki w dniu urodzenia (miesiąc – marzec i rok -1955 – są czytelne).

Decyzją z dnia 9 stycznia 2015r. ZUS, po rozpoznaniu ww. wniosku z dnia 22 grudnia 2014r., odmówił odwołującej ponownego ustalenia kapitału początkowego. Organ rentowy wskazał, że przedłożone wraz z wnioskiem dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego. Okres zatrudnienia od 24 stycznia 1974r. do 14 lutego 1979 r. w SPOŁEM został już uwzględniony decyzją z dnia 3 lutego 2009r. o ustaleniu kapitału początkowego, na podstawie pozyskanego w trakcie postępowania wyjaśniającego zaświadczenia z dnia 5 maja 2001r. wystawionego przez zakład pracy. Nadal jednak niezaliczony pozostaje okres pracy od dnia 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r. w (...), gdyż środek dowodowy zawiera inną datę urodzenia niż ubezpieczona podała w innych dokumentach.

W dniu 30 listopada 2015 r. odwołująca złożyła wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 2 grudnia 2015r. ZUS przeliczył odwołującej kapitał początkowy z uwagi na zmiany w ustawie emerytalnej tj. dodanie do art. 174 ustępu 2a (zasada uwzględniania okresów opieki nad dzieckiem przy zastosowaniu wskaźnika 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok mająca zastosowanie wyłącznie przy ustalaniu kapitału początkowego). Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 82,58%. Tak ustalony kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r. wyniósł 121.468,71 zł.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2015 r. ZUS, po rozpoznaniu ww. wniosku z dnia 30 listopada 2015r., przyznał odwołującej emeryturę w kwocie zaliczkowej. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła (wraz z okresową emeryturą kapitałową) łącznie 1.643,97 zł brutto.

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 r. organ rentowy z urzędu rozliczył zaliczkę przyznaną na poczet przysługującej emerytury i przyznał odwołującej emeryturę od dnia 14 grudnia 2015r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego oraz przeliczył emeryturę od dnia 1 marca 2016r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła (wraz z okresową emeryturą kapitałową) łącznie 1.643,93 zł brutto, a po waloryzacji od dnia 1 marca 2016 r. – 1.647,87 zł brutto.

W dniu 7 stycznia 2020 r. K. N. złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego i przeliczenie emerytury, wnosząc o doliczenie okresu działalności gospodarczej. Do wniosku dołączyła oryginał zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej z dnia 9 lipca 1991r.

Decyzją z dnia 27 stycznia 2020 r. ZUS po rozpoznaniu ww. wniosku, ponownie ustalił kapitał początkowy odwołującej. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 84,05%. Kapitał początkowy liczony na dzień 1 stycznia

1999 r. wyniósł wówczas 122.672,55 zł. W załączniku do ww. decyzji ZUS poinformował odwołującą, że na podstawie wniosku z dnia 7 stycznia 2020 r. dokonał przeliczenia kapitału początkowego na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów. Nie uwzględniono jednak wnioskowanego okresu prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem wnioskodawczyni nie podlegała wówczas ubezpieczeniu. Ponadto, ponownie poinformowano odwołującą, że nadal niezaliczony pozostaje okres pracy od dnia 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r. w (...), gdyż środek dowodowy zawiera inną datę urodzenia niż ubezpieczona podała w innych dokumentach.

Decyzją z dnia 30 stycznia 2020 r. organ rentowy przeliczył odwołującej świadczenie emerytalne od dnia 1 stycznia 2020r. Wysokość świadczenia wyniosła 1.841,13 zł brutto po waloryzacji.

W dniu 27 stycznia 2020 r. K. N. złożyła w ZUS kolejny wniosek o przeliczenie świadczenia, jednocześnie dołączając pozyskane z archiwum następujące dokumenty:

- a) ponownie kopię świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974r., w którym wskazano, że K. C., córka S. i R., urodzona (...) była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w G. od dnia 24 sierpnia 1973r. do dnia 31 sierpnia 1973r., ostatnio pracowała na stanowisku pracownika fizycznego,
- b) kopię kwestionariusza osobowego składanego podczas przyjęcia do pracy w (...) w G., gdzie jako datę urodzenia odwołującą wpisała datę 13 marca 1955r.,
- c) kopię własnoręcznie sporządzonego przez K. C. życiorysu z dnia 18 czerwca 1973 r., w którym odwołującą również podała, iż urodziła się w dniu (...) i chciała by podjąć pracę w Zakładach (...) w G..

W dniu 27 lutego 2020r. ZUS wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję odmowną.

Przy hipotetycznym uwzględnieniu w kapitale początkowym spornego okresu zatrudnienia od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r., wraz z wynagrodzeniem minimalnym za ten okres, kapitał początkowy liczony na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 122.908,72 zł. Przy hipotetycznym uwzględnieniu ww. spornego okresu zatrudnienia staż pracy odwołującej wyniósł 21 lat, 7 miesięcy i 6 dni okresów składkowych; 4 miesiące i 12 dni okresów nieskładkowych, 3 lata okresu sprawowania opieki nad dzieckiem. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego nie uległ zmianie i wynosi nadal 84,05%. Wysokość hipotetycznie ustalonego kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 122.908,72 zł.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy (k. 15), w tym w aktach rentowych (wniosek z dnia 6 lutego 2007r., kserokopia świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974r., świadectwo pracy z dnia 5 stycznia 2007r., zaświadczenie Rp-7 z dnia 10 stycznia 2007r., zaświadczenie Rp-7 z dnia 25 stycznia 2007r., odpis skrócony aktu urodzenia M. N., pisma z dnia 2 stycznia 2009r., zaświadczenie z dnia 5 maja 2001r., zaświadczenie Rp-7 z dnia 16 stycznia 2009r., decyzja z dnia 3 lutego 2009r., wniosek z dnia 22 grudnia 2014r., zaświadczenie Rp-7 z dnia 10 grudnia 2014r., kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia odwołującej, decyzja z dnia 9 stycznia 2015r., wniosek z dnia 30 listopada 2015r., decyzja z dnia 2 grudnia 2015r., decyzja z dnia 15 grudnia 2015r., decyzja z dnia 26 lutego 2016r., wniosek z dnia 7 stycznia 2020r., zaświadczenie z dnia 9 lipca 1991r., decyzja z dnia 27 stycznia 2020r., decyzja z dnia 30 stycznia 2020r., wniosek z dnia 27 stycznia 2020r., zaskarżona decyzja (w aktach pozwanego).

Zebrane w sprawie dokumenty i ich kserokopie sąd ocenił jako przydatne dla rozstrzygnięcia, dając im wiarę w całości, albowiem brak jest racjonalnych podstaw do ich kwestionowania z urzędu, a ich wiarygodności nie zaprzeczyła żadna ze stron. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy i w przepisanej przez prawo formie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie odwołująca K. N. domagała się ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego, wnosząc doliczenie wnioskowanego okresu zatrudnienia od 24 sierpnia 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r.

Organ rentowy twierdził z kolei, że ww. okres pracy nie może zostać uwzględniony w kapitale początkowym, ponieważ przedłożony środek dowodowy na wykazanie ww. okoliczności zawiera inną datę urodzenia niż widniejąca w pozostałych dokumentach. W ocenie ZUS odwołująca nie wyjaśniła rozbieżności pomiędzy datą urodzenia widniejącą m.in. w numerze PESEL (14.03.1955r.) a datą urodzenia wykazywaną na przedłożonych dokumentach pracowniczych tj. w świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 1974 r., kwestionariuszu osobowym czy życiorysie (13.03.1955r.).

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 53) zwanej dalej ustawą emerytalną, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2); jego wartość ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust. 3) tj. na dzień 1 stycznia 1999 r. (art. 196 ustawy emerytalnej).

Stosownie do art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Kapitał początkowy wynosi: 1) 24% kwoty bazowej, 2) po 1, 3% podstawy jego wymiaru za każdy rok okresów składkowych i okresu nieskładkowego o którym mowa w art. 7 pkt 5, 3) po 0, 7% podstawy jego wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych, wskazanych w art. 174 ust. 2 pkt 3 (art. 53 ust. 1 w zw. z art. 174 ust. 1-2a ustawy). Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. (art. 174 ust. 7 ustawy), przy czym jej część wynoszącą 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresów składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. (art. 174 ust. 8 zd. 1 ustawy). Współczynnik ten oblicza się według określonego wzoru, w którym "p" - oznacza współczynnik; "wiek ubezpieczonego" - wiek w dniu 31 grudnia 1998r.; "wiek emerytalny" - 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn; "staż ubezpieczeniowy" - udowodniony okres składkowy i nieskładkowy, zaś "wymagany staż" - 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn (art. 174 ust. 8 zd. 2 ustawy).

Według natomiast art. 174 ust. 3 ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. Podstawę taką stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych (art. 15 ust. 1 w zw. z art. 174 ust. 3 ustawy). W celu ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, nie wyższy jednak niż 250% oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową (art.15 ust. 4 i 5 w zw. z art. 174 ust. 3 ustawy).

W myśl art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9, 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Uchylenie lub zmiana decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może nastąpić, jeżeli od dnia jej wydania upłynął okres 5 lat - w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 5 (ust. 1e).

Przepisu ust. 1e) nie stosuje się, jeżeli uchyleniu lub zmianie podlega decyzja o ustaleniu kapitału początkowego, który nie został uwzględniony do obliczania wysokości emerytury ustalonej prawomocną decyzją (ust. 1f).

Nadto, zgodnie z art. 3 ustawy z 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015 r. poz. 552) w sprawach, w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1 (ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem - przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Stosownie do treści art. 117 ustawy emerytalnej, okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

W niniejszej sprawie odwołująca wniosła o uwzględnienie okresu pracy w (...) Zakładach (...) od dnia 24 sierpnia 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1973r. Na udowodnienie ww. okresu odwołująca przedłożyła kserokopie świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974 r., dodatkowo zaś kwestionariusz osobowy i życiorys. Wszystkie te dokumenty zawierały błędną datę urodzenia odwołującej tj. 13 marca 1955r. Powyższe jest omyłką wynikającą zapewne z nieczytelnego aktu urodzenia i w związku z tym, w używanym wówczas dowodzie osobistym, powielono datę 13 marca 1955r., zaś kolejne dowody osobiste zawierały już prawidłową datę 14 marca 1955r.

Zatem sporne świadectwo pracy rzeczywiście zawiera błąd w zakresie daty dziennej urodzenia ubezpieczonej (13 marca 1955 r., zamiast 14 marca 1955r.). Nie budzi jednak wątpliwości sądu, że mimo tego błędu to odwołująca K. N. (z domu C.) pracowała w (...) Zakładach (...) od dnia 24 sierpnia 1973 r. do dnia 31 sierpnia 1973r., gdyż zgadzają się pozostałe

dane ubezpieczonej, w tym imię ojca i matki oraz nazwisko panieńskie. Nadto to odwołująca złożyła te dokumenty, tj. świadectwo pracy, kwestionariusz osobowy oraz ręcznie sporządzony życiorys do organu rentowego, zatem to ubezpieczona jest osobą uprawnioną do dysponowania nimi. Sporne świadectwo pracy było w posiadaniu odwołującej już od wielu lat (pozostałe dokumenty zostały pobrane z archiwum w późniejszym okresie), zatem pracodawca musiał je wydać ubezpieczonej jako osobie uprawnionej (pracownikowi). Odwołująca w piśmie z dnia 16 czerwca 2020r. wskazywała, że błąd w dacie jej urodzenia mógł wynikać z błędnej daty urodzenia widniejącej w poprzednim dowodzie osobistym, który bez wątplenia okazywała pracodawcom przy nawiązywaniu stosunków pracy. Niezależnie od powodu wystąpienia niniejszej omyłki pisarskiej, zakwestionowanie przez organ rentowy świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 1974r. tylko z tego powodu, nie może się ostać. W ocenie sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy nic nie wskazuje na to, aby świadectwo pracy z 31 sierpnia 1974r. dotyczyło innej osoby. Zwłaszcza, gdy zważy się, że błąd w dacie urodzenia występował także w świadectwie pracy z dnia 5 stycznia 2007 r. oraz zaświadczeniach Rp-7 z dnia 10 stycznia 2007 r. i z dnia 16 stycznia 2009r. wystawionych przez (...) Spółdzielnię (...) w G., a mimo to organ rentowy uwzględnił (ostatecznie) ww. okres. Powyższe nastąpiło co prawda ze względu na fakt przedłożenia zaświadczenia z dnia 5 maja 2001r., w którym to dokumencie (...) jako pracodawca podał prawidłową datę urodzenia odwołującej (tj. 14 marca 1955r.), lecz z powyższego wynika, że omyłka pisarska w dacie dziennej urodzenia odwołującej (13.03.1955r., zamiast 14.03.1955r.) występowała także u kolejnego pracodawcy.

Podnieść także należy, że braki lub błędy w dokumentacji pracowniczej (np. błędy w wydanym świadectwie pracy) nie mogą powodować negatywnych konsekwencji dla ubezpieczonej i w toku postępowania wywołanego jego odwołaniem od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego, sąd władny jest dokonywać własnych ustaleń.

Jeszcze raz podkreślenia wymaga, iż w ocenie sądu okoliczność błędu w dacie urodzenia stanowi oczywistą omyłkę pisarską, a fakt zatrudnienia K. N. (C.) od 24 sierpnia 1973r. do 31 sierpnia 1973r. w (...) Zakładach (...) nie budzi żadnych wątpliwości. O tym, że sporne świadectwo pracy dotyczy wnioskodawczyni, świadczy również fakt, że odwołująca była następnie zatrudniona w (...) i otrzymała za ten okres świadectwo pracy, w którym podobnie jak w spornym dokumencie widnieje błąd w dacie urodzenia, a także jej imię i nazwisko, a nadto imię ojca – S., które znajduje się również w innych licznych dokumentach w aktach sprawy (np. we wnioskach o emeryturę czy w odpisie skróconym jej aktu urodzenia z dnia 30 kwietnia 1962r).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

(-) M. M.